

Už...

Eva Lindbergová a Jarmark

EVA LINDBERGOVÁ
& JARMARK
UŽ...

TO NEJLEPŠÍ Z LET 1992–2006

PÍSNOVÉ TEXTY
JIŘÍ NAVRÁTIL, MILANA VRŠTALOVÁ,
ROMAN MIKLÓSY, PETR PICHL

2011

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umísťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takového sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Copyright © Jiří Navrátil, Milana Vršťalová, Roman Miklósy, Petr Pichl, 2007, 2011

Photography © Vít Dulínek, Michal Huvar, Gabriela Liznarová, Václav Šálek, 2007, 2011

Editor © Michal Huvar, 2007, 2011

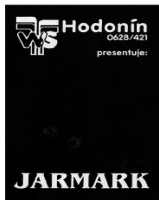
P+C Carpe diem, 2007, 2011

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-87195-65-9

DISKOGRAFIE

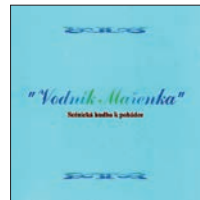
Jarmark
(1992)

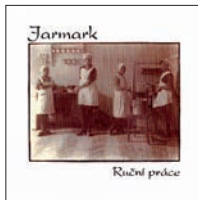
Fantasia
(1994)

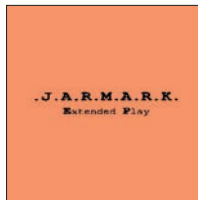
Jarmark
(1998)

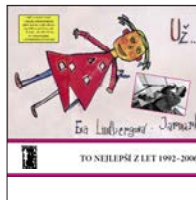
Vodník Mařenka
(2002)

Ruční práce
(2003)

Extended Play
(2004)

Už...
(2007)

In: Chvilé posvátná
(2006)

Nejmilejším objevem byla pro mě devatenáctiletá hodonínská zpěvačka Eva Lindenbergová (skupina Jarmark); má velké tóny Petry Janů i průrazný temperament Jany Kratochvílové, talentu pro náročný rock tedy na rozdávání.

Jiří Černý

Žádná, tak častá tuzemská upocenost a nedotaženost. Výsledek – jedna z nejlepších kytarových kapel u nás...

Jan Dušek

Muzika má svérázný rukopis, v podstatě s velice úsporným aranžmá a pár nástroji je docíleno hodně muziky. Hlas je vyzpíváný, nikomu nepodobný...

Lída Nopová

JARMARK ANEB JAK TO BYLO A DO TEĎ JE

Byl říjen roku 1986 a ze základní vojenské prezenční služby (ano, tenkrát se ještě chodilo na vojnu) se vrátili *Jirka Navrátil*, jinak kytarista, a *Jirka Slavík*, hráč na perkuse. V rodném Hodoníně na ně čekal *Vit'a Navrátil* – taktéž kytarista, nicméně ne-bratr výše jmenovaného Navrátila. Všichni tři už spolu hráli ve skupině FSO. A byli skálopevně rozhodnutí dát dohromady zase kapelu. Když se k nim přidal *Josef Motyčka* na baskytaru, vznikla skupina, o níž tu bude řeč – **Jarmark**.

Začátky byly stejné jako u všech podobných kapel. Zkoušelo se v garážích, po bytech, na chatách. A hledal se hlavní zpěvák – nikdo z těch čtyř neuměl totiž pořádně zpívat. Stylové zaměření bylo zpočátku zřejmé – folk. Co taky dělat s akustickými kytarami... I když „čistého folku“, jak byl tenkrát chápán, aby jeden ve výsledku pohledal.

Zpěvaček prošlo kapelou několik, jenže žádná většinou nevydržela až do veřejného koncertu. Výjimkou byla *Bára Zelená*, která ovšem zkrátka odešla do Prahy. A tím nastal zlom. Do Jarmarku byla doporučena a posléze přijata *Eva Lindbergová* (původní občanské Lindenbergová bylo na debutovém CD zkráceno; a dnes je tomu ještě jinak – Eva se stala paní Navrátilovou). A najednou tu byl ZPĚV!

Jarmark začal objíždět soutěžní přehlídky Porty. A většinou nebodoval. Až v roce 1990 se mu podařilo dostat se do celostátního kola a o rok později tamtéž vyhrát interpretační soutěž, byť ne každý to byl ochoten přijmout. Podepsala se na tom i doba, kdy se o novém smyslu a zaměření Porty právě vedly ostré spory a diskuse.

V kapele se rovněž něco dělo. Folk jí začínal být už příliš těsný – do zvuku přibýly bicí, elektrické kytary a muzika začala být celkově razantnější a přímočařejší. Tím pádem s Portami byl konec. Zato se objevila možnost jezdit na jiné, otevřenější festivaly. A na ty jezdí Jarmark dodnes. I když poslední dobou stále více a více sporadicky.

V roce 1992 natočila kapela první demo v nákladu 500 kusů magnetofonových kazet. Všimli si ho někteří šéfové jistých velkých gramofirem, a tak o dva roky později vychází první CD s názvem **Fantasia**. Díky němu byla zpěvačka nominována na českou Gramy v kategorii Objev roku a jedna písnička z alba se objevila později na mnoha výběrech typu „to nejlepší z folku“.

Kapele to ale příliš nepomohlo. Vydavatel ji sice uvedl v širší známost, měl ovšem se zpěvačkou jiné úmysly, stál o ni jako o sólistku a nestál o zbytek souboru. Zatímco „odborná“ kritická veřejnost a vytříbení posluchači byli **Fantasií** nadšeni, nikdo netušil, že bude následovat letitý spor a dohadování se o „posun v tvorbě Jarmarku“, jak problém nazýval alibistický redaktor Monitoru František Fiala. Až nyní má tedy širší veřejnost poprvé možnost poznat, co a jak kapela hrála, kam se posunula či neposunula. Průběžně se uzavírala do studia a odtud vyprodukovala v rozmezí šesti let tři „neregulérní“ alba o pěti šesti skladbách. Z původně folkové, později folkrockové kapely se přetavila v plně rockový ansámbl.

Zmíněné tahanice měly vliv na náladu v Jarmarku, což se odrazilo v pozdějších personálních změnách. A dá se mluvit rovnou o zázraku, že se kapela nerozpadla úplně. V roce 1995 odešel *Jirka Slavík*, o rok později *Josef Motyčka*. Naštěstí se podařilo najít náhradu na postu basisty – přišel skvělý, byť občas nespolehlivý *Zdeněk Celman*. Vydržel v kapele až do konce roku 2004. Bubeníků se vystříдалo taky hodně. První nastoupil *Martin Kocman*, to nebylo nejšťastnější spojení, o něm svědčí fakt, že většina písniček vzniklých v tomto čase nepřežila většinou ani půl roku. Mnohem větší přínos měl následný příchod *Igora Mokoše*, ač do Jarmarku přestoupil z poměrně tvrdé partičky Olgoj Chorchoj. V kapele rychle zdomácněl a výraznou měrou napomohl k natočení dalšího dema s „nápaditým“ názvem **Jarmark**. Jenže zase smůla! Po slibném rozjezdu odešel na začátku roku 2001 do Prahy. Až v září se za něj podařilo najít odpovídající náhradu – *Zdeňka Fridricha* z pop rockové skupiny She. Vzápětí kapelu opustil druhý služebně nejstarší člen kapely

Víta Navrátil a od té doby se sestava ustálila na čtyřčlenném obsazení. A v této sestavě taky Jarmark natočil roku 2003 ***Ruční práce***, první nahrávku, se kterou byl opravdu spokojen jak po stránce materiálu, tak i zvuku. V hudebních časopisech se objevily poměrně kladné recenze a skladba *Za noci nejtmavších*, právě z tohoto nosiče, vyšla i na sampleru Beat Infusion 2003.

Blížily se ale zase problémy. V létě 2003 dává *Zdeněk Fridrich* přednost své domovské kapele. Naštěstí *Igor Mokroš* ukončil své pracovní působení v Praze a na podzim téhož roku se k hraní v Jarmarku vrátil. Právě včas, aby v únoru 2004 přispěl k natočení dalšího minialba ***Extended Play***.

Na konci toho roku odešel *Zdeněk Celman*. Už se zdálo, že celá další sezóna bude pasé, ale téměř zázračně se podařilo zlaneřit *Lukáše Macura*, který celý repertoár zvládl v rekordním čase nacvičit a Jarmark mohl v tom roce v létě vyrazit na festivaly.

Dnes o sobě Jarmark prohlašuje, že stojí (a vždycky možná stál) mimo hlavní proudy, že si vždy hrál, co chtěl a jak. Někdy k vlastnímu prospěchu, jindy ke škodě. Že i nadále chce být solitérem na cestě hledání a v dobrodružství objevování. Jestli se mu to daří, posuďte na této unikátní kolekci postihující jak minulost, tak současnost sami. Od raných dob až po dnešek stojí u mikrofonu *Eva Lindbergová*, u kytar *Jiří Navrátil*. Současnost vedle obou tedy reprezentují ještě zmínění *Lukáš Macur* a *Igor Mokroš*. Jejich formu, náprah a repertoár z poloviny roku 2006 věrohodně zachycuje přiložené DVD.

(převzato a upraveno z webové stránky kapely)

RECENZNÍ OHLASY

JARMARK. MC, vlastní náklad, 1992

Á-čko: 1. Začnutí 2. Najdeš mě 3. Silvestr 4. Pasivita 5. Stěny 6. Na dostřel 7. Padají listy

B-éčko: 1. Jak bílá košile 2. Na konci (léta?) 3. Už... 4. Pod sněhem 5. Bludiště 6. Poslední (Na tenkém ledě) 7. Skončení

Drobné radosti

...Čtrnáct písní nahrál Jarmark za dopomoci Váněho studia Bronz, a i tuto kazetu označuji za velmi dobrou, i když se mi zdá, že když jsem je teď viděl v televizi, bylo to ještě lepší. Před třemi lety jsem kdesi uvedl, že stejným způsobem, jako jsem ve folkařích našeho ročníku mohl stopovat vliv Beatles, cítím v Jarmarku U2. Trvám na tom. Kapela překonala období okouzlení vlastní technikou a jde tvrdě po výrazu toho, co zpívá. Jde po sdělení. Eva Lindenbergová je asi největší pěvecký objev, který Portou za posledních pět let prošel, a to říkám i přesto, že v této kategorii je panečku nějaká konkurence.

Jirka Brabec, Folk & Country, č. 12/1992, s. 17

Jarmark

Ti, kdo navštěvují naše přehlídky folkové muziky už dobré tři roky, jistě znají Jarmark z Hodonína. Zvláště pak po převzetí Porty za vítězství v interpretační soutěži v Plzni v roce 1991 a po úspěšných vystoupeních v posledních dvou letech na Zahradě ve Strážnici. Našel se i sponzor, firma WS, a tak Jarmark konečně natočil kazetu. Není běžně k dostání, seženete ji hlavně tam, kde kapela právě hraje.

Vznikla ve studiu Bronz pod dohledem Pavla Váněho a zvukově se moc nepovedla. Z muziky je cítit jakási svázanost a na snímcích je dokonce potlačeno to, na čem vlastně hudební koncepce Jarmarku stojí, totiž hlas zpěvačky Evy Lindenbergové. Chybí mu kýžená dravost a energičnost. Nic z toho na koncertech nepostrádám. První a zároveň poslední v kolekci je instrumentálka *Začnutí*

a *Skončení*, vlastně tentýž motiv na úvod a na závěr, nepříliš zajímavý. Kytara Jiřího Navrátila je dominantní nejen v instrumentálce, zahraje toho sice dost, na mne však působí dost neohrabaně, tvrdě. Nejlépe snad charakterizují repertoár skupiny dílka *Na dostřel*, *Pasivita*, *Najdeš mě*, *Jak bílá košile*. Písníčka *Už...* je věrným obrázkem toho, jak to hrálo Jarmarku o pár let dřív. V jejich folku bylo cosi bigbítového, skladby zněly přímočařeji, posluchačsky méně náročně. *Už...* je jedinou záležitostí textařky Milany Vršťalové, jinak se pod všechno podepisuje Jarmark jako celek. Nejlepší skladba je v pořadí třináctá, s názvem *Poslední*. Právě tady se projeví Eva Lindenbergová se vším všudy a hlasem přímo okouzlí. A ten hlas, stejně jako hudební a textová zvláštnost písníček, jsou těmi nejlepšími znaky, kterými Jarmark ke svým příznivcům ještě zřetelně promluví.

*** ½ Ivo Novák, *Melodie*, č. 1/1993, s. 36

FANTASIA. MC, CD, Monitor/EMI, 1994

1. Už... 2. Stokrát 3. Na konci léta 4. Fantasia 5. Stěny 6. V pasti
7. Najdeš mě 8. Pod sněhem 9. Déšť 10. Padají listy 11. Košile
12. Houpačka 13. Na tenkém ledě 14. Bludiště 15. Silvestr

Fantasia podle Lindbergové

Vydavatel vsadil na zpěvačku EVU LINDBERGOVOU, jejíž tvář i jméno by měly desku „prodávat“. Na těchto vnějších atributech ovšem album Jarmarku nestojí. Je výjimečně něčím jiným: zpěvaččiným hlasem.

Jarmark znamená pro českou, chcete-li folkovou scénu, kam je zařazován, zjevení, jakým byl v šedesátých letech nástup Spiritual kvintetu, v sedmdesátých Marsyas a v osmdesátých Nerezu. Všechny jmenované skupiny přesahovaly běžný standard především interpretačně a počínaje Marsyas jim dominovala osobnost mimořádně talentované zpěvačky. Posloupnost Michnová – Navarová – Lindbergová se tu nabízí jako vzorník velkých ženských hlasů, a to nejen v určitém žánru, ale v české populární hudbě vůbec. Lze tu sledovat vývoj folkové písničky u nás. Zatímco Spirituál kvintet vyšel z amerických tradiců a spirituálů a později adaptoval například i české lidové či zlidovělé písně, Marsyas už navázal na moderní americkou folkovou hudbu a interpretoval především vlastní, stále rockovější písničky. Nerez pak definitivně opustil americký vzorník a vytvořil nadžánrovou hudební řeč v mistrovském podání.

Jarmark těchto interpretačních kvalit sice nedosahuje, jeho hra je velmi přehledná, jednoduchá, až nepřekvapující, ale vytvořil si svůj solidní styl. Nalezneme v něm ohlasy

softrockových skupin, v kytarových plochách především vliv Dire Straits. Písňe, které napsali členové skupiny, působí, jako by jedna vycházela z druhé. Kytary, od nichž se zvonivý a jemný sound Jarmarku odvíjí, se většinou omezují pouze na doprovod v rozložených akordech. **Fantasia** proto vcelku zní jako jedna romantizující (i když zajímavá) píseň složená z mnoha částí. Jen ta poslední, patnáctá, nazvaná *Silvestr*, se podstatně liší. Je zazpívaná pouze s klavírním doprovodem a Lindbergová se v ní výrazem „nebezpečně“ přiblížila Zuzaně Navarové: možná pod vlivem producenta alba, jinak spoluhráče Navarové Víta Sázavského. Přesto je **Fantasia** prozatím nejzajímavějším a interpretačně nejzdařilejším z alb, jaké vydaly české folkové skupiny „generace“ devadesátých let...

Ivan Hartman, Lidové noviny, 9. 2. 1994

Eva Lindbergová – Fantasia

„*Najdeš mě vrostlou / V kůře stromů / Najdeš mě v hejnu / Letícím / Najdeš mě v kameni / A blátě / Najdeš mě s hlavou / V oblacích,*“ zpívá Eva Lindbergová a už je jasné, že česká populární (anebo chcete-li folková) hudba našla další výrazný talent, další výbornou zpěvačku. Patnáct písniček teprve dvacetileté Evy a její hodonínské skupiny Jarmark, které právě vycházejí na albu **Fantasia**, se pohybuje někde na rozhraní folku a popu. Nabízí se srovnání s muzikou skupiny Nerez (nakonec její kapelník Vít Sázavský album **Fantasia** produkoval), Zuzana Navarová by však mohla Evě Lindbergové závidět prostor, který jí dává její skupina. Hudba Jarmarku je velice subtilní, kupodivu, nejvíc je slyšet basa J. Motyčky, zpěvačku často doprovází jen akustická kytara. Naplno tak vynikne její obdivuhodně sytý sametový hlas a na její věk překvapivá pěvecká jistota. Texty J. Navrátila sázejí na barevné nálady, jsou o ničem a tak trochu o všem. Nezůstávají v druhém plánu, jak je tomu v pop music, ale ani neřeší problémy, nehledají pravdy a nekáží, jak to mají rádi folkaři...

mi (neznámý zdroj)